

NAŠE DELO

Za delo živeli (misli ob Prazniku republike)

VEVČE, NOVEMBRA — Na te besede sem se spomnil, ko me je urednik poprosil, naj napišem nekaj besed o 29. novembru — prazniku republike. Za delo živeli: so bogate in polne besede, vklesane v črn granit spomenika, posvečene vevškim papirničarjem, ki so padli za svobodo naših narodov. Pol stoletja so vevški papirničarji v boju s kapitalisti utrjevali svojo delavsko zavest in v stavkah množili svoje vrste za končni boj. Vevški papirničarji so z množično udeležbo v narodnoosvobodilnem boju mnogo prispevali, da se je sredi vojne vihre rodila nova in socialistična Jugoslavija. Delovni ljudje širom Jugoslavije se po končanem boju s fašizmom niso niti za hip odpočili. Razrušeni do-

elektrika je stopila v vsak hišni prostorček in vsaka druga družina ima avtomobil. Tudi tovarna je porasla. Trije papirni stroji so dobili četrtega brata. Papirnica se je pomnožila s tovarno za premazane papirje. Letos je začela delati tovarna tapet in še letos bo nova toplotna zamenjala staro, dobro in zaslužno kotlarino.

Še bolj kot okolica Vevč se je spremenil vevški delavec. Iz delavca-proletarca se je z dolgotrajnim in trdovratnim bojem rodil delavec-gospodar. Tovarna je s socialno revolucijo dobila delavske gospodarje. Plahi koraki prvih delavskih svetov so se zamenjavali iz leta v leto z odločnejšimi koraki kasnejših delavskih svetov. Bogatejše je postalo gospodarjenje z uvajanjem novih

je v naši tovarni že dolgo stvarnost. Samo prilagodili smo ga novim zahtevam. Končni cilj sprememb in izpopolnjevanja samoupravljanja v delovnih organizacijah je: zagotoviti enakopravno odločanje vseh zaposlenih v vseh važnih zadevah organizacije in zagotoviti odločujoč vpliv pri delitvi ustvarjenega dohodka vsem delavcem. Dokler ta cilja ne bosta ustvarjena, tako dolgo je naša delovna organizacija pomanjkljivo organizirana. Tako dolgo se moramo vsak dan znova bojevati za pravice in vrednote, ki jih prinaša ustava in z njo novi čas. To smo dolžni tudi padlim papirničarjem, ki so za delo živeli.

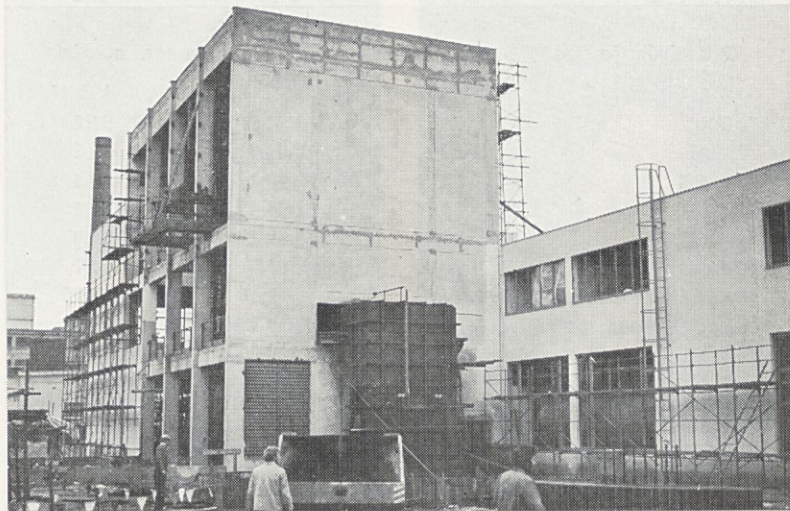
GLASILO DELOVNIH KOLEKTIVOV

ZDRUŽENIH PAPIRNIC LJUBLJANA

PAPIRNIC KOLIČEVO

Nov delovni uspeh vevškega kolektiva je postavitve moderne toplotne, ki bo dajala dovolj pare in energije vsem obratom. (Na sliki: Dokončne oblike je stavba dobila že 20. novembra 1974. V notranjosti pa so montirani že skoraj vsi stroji.)

Ob prazniku republike 29. novembru

čestitam o

vsem članom kolektivov Papirnice Količevo in Združenih papirnic Ljubljana-Vevče

Uredništvo

v imenu samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij

movi in tovarne so terjali delo brez počitka. Leta obnove so zamenjala leta petletk. In tako delamo iz leta v leto za zadovoljen današnji dan in za boljši jutrišnji dan.

Trideset in še eno leto je za nami, odkar je ljudski parlament v Jajcu postavil temelje nove države. Gledam fotografije vevške okolice izpred mnogih let: gozdovi so rasli pa njive in travniki so bili položeni med njimi; le tu in tam se je belila kaka hišica. Ko bi se človek, ki trideset let ni bil videl Vevč, nenadoma znašel sredi Vevč, bi se danes izgubil med modernimi stanovanjskimi stolpiči, vrstnimi hišami in hišami vseh vrst. Asfaltni trakovi so povezali Vevče z ostalimi kraji,

form samoupravljanja, ki so jih prinesla ustavna dopolnila. Še vedno smo na pol poti. Nova ustava nas je zavezala in spodbudila, da samoupravljanje in sporazumevanje med seboj še bolj izpopolnimo. Tako smo se v naši tovarni na novo organizirali. Tovarno smo razdelili na obrate in skupne službe. Zbore delavcev smo postavili v obratih, ki že dobivajo odločen izraz upravljanja. Negotovi so še koraki nove organizacije in njenih samoupravnih teles, kot so bili plahi koraki prvih delavskih svetov. Trdno odločeni bomo nadaljevali s spreminjanjem naše organizacije združenega dela potrebam razvoja neposrednega samoupravljanja. Delegatski sistem

Vtisi z 8. kongresa Zveze sindikatov Slovenije

VEVČE, NOVEMBRA — Znano vam je, da je bil 7. in 8. novembra v Celju 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije. Na razširjeni seji IO OOS sem bil predlagan za delegata kongresa. Predlog IO je potrdila tudi predkongresna konferenca, ki jo je sklical Občinski sindikalni svet 3. 10. 1974 in kadrovska komisija.

Na dan kongresa smo se delegati iz občine Moste-Polje v zgodnjih jutranjih urah odpravili v Celje, ki je bilo gostitelj kongresa. Mesto je bilo svečano okrašeno z zastavami in cvetjem, za slavnostno razpoloženje pa je igrala godba na pihala. V dvorani kina »Union« se je zbralo 384 delegatov. Ob 9. uri je predsednik Zveze sindikatov Slovenije ing. Barborič Janez otvoril kongres. Potek dvodnevne dela kongresa so delno prenašala tudi sredstva javnega obveščanja. Ne bo pa odveč, če navedem glavne sklepe kongresa, ki jih je 17. in sicer, ki se nanašajo na:

1. Nadaljnje razvijanje samoupravljanja delavcev v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela.

2. Naloga sindikatov pri razvijanju samoupravnih interesnih skupnosti;

3. Naloga sindikatov pri uveljavljanju samoupravne delavske kontrole in razreševanju sporov;

4. Produktivnost in dohodek;

5. Samoupravni odnosi pri ustvarjanju in razporejanju dohodka ter pri delitvi sredstev za osebne dohodke;

6. Naloga sindikatov na področju načrtovanja in družbeno-ekonomskega sistema;

7. Utrjevanje socialne varnosti in obvladanje socialnih razlik;

8. Delovne in življenjske razmere delavcev;

9. Razvoj stanovanjskega gospodarstva;

10. Preobrazba vzgoje in izobraževanja na samoupravnih osnovah;

11. Kulturno življenje delavcev;

12. Oddih in rekreacija delavcev;

13. Organiziranost sindikatov;

14. Obveščanje in samoupravno komuniciranje;

15. Ljudska obramba in družbena zaščita;

16. Sindikati in naši delavci v tujini;

17. Mednarodna dejavnost sindikatov in sodelovanje z naprednimi sindikalnimi gibanji.

Iz referatov, ki so obravnavali posamezne sklepe, je bilo čutiti veliko željo ustvariti močno organizacijo sindikata, ki bo kos tako obširnemu programu. Sklepi ne zavezujejo samo vodstva sindikatov in ostalih sindikalnih delavcev, temveč prav vse članke sindikata. Samo s skupnimi močmi bomo kos problemom, saj je zadnji čas, da preidemo od besed k dejanjem.

Članom IO se zahvaljujem za izkazano zaupanje, da sem lahko predstavljaj naš kolektiv na tako pomembni manifestaciji najširše delavske organizacije.

F. AMBROŽ

Ne pozabimo na 5. december- volili bomo delegate

VEVČE, NOVEMBER — Na podlagi ustavnega zakona zvezne in republiške ustave moramo do 31. decembra 1974 ustanoviti na ravni občine, mesta, regije in republike samoupravne interesne skupnosti. Z ustanavljanjem le-teh želimo zlasti podružbiti nekatere funkcije države in jih prenesti v sistem socialističnega samoupravljanja in odločanja.

Samoupravne interesne skupnosti ustanavljajo delovni ljudje neposredno ali prek svojih samoupravnih organizacij in skupnosti, da bi zadovoljevali svoje osebne in skupne potrebe in interese ter s temi potrebami in interesi usklajevali delo na posameznem področju, za katero ustanavljamo interesno skupnost.

Delavci in drugi delovni ljudje, ki na področju izobraževanja, znanosti, kulture, zdravstva in socialnega varstva po načelih vzajemnosti in solidarnosti uresničujejo svoje osebne in skupne potrebe in interese, ter delavci organizacij združenega dela, ki opravljajo dejavnosti na teh področjih, ustanavljajo samoupravne interesne skupnosti, v katerih uresničujejo svobod-

no menjava dela, združujejo delo in sredstva ter enakopravno in skupno odločajo o opravljanju teh dejavnosti v skladu s skupnimi interesi, določajo politiko razvoja in pospeševanja teh dejavnosti in uresničujejo druge skupne interese. (Prvi odstavek 52. člena ustave SFRJ).

Ker se navedene samoupravne interesne skupnosti enakopravno vključujejo v skupščinski sistem, se oblikujejo po delegatskih načelih od temeljne delegacije prek konference do skupščine samoupravne interesne skupnosti. Neposredne volitve delegatov bodo v organizacijah združenega dela v četrtek, 5. decembra, v krajevnih skupnostih pa v nedeljo 8. decembra 1974.

Pozivamo vse delovne ljudi in občane, da se navedenih nalog lotijo z vso mero resnosti in odgovornosti, kajti le tako bomo lahko uspešno opravili ustanovitev in konstituiranje samoupravnih interesnih skupnosti.

Občinska konferenca SZDL
Ljubljana Moste-Polje
Sindikat Papirnice Vevče

Predsednik občinske skupščine občine Ljubljana Moste-Polje tov. Marjan Moškrič otvarja strelsko tekmovanje. Beri članek na 9. strani.

46 zahval in priznanj ob Dnevu republike, kolektivu zvestim delavcem

VEVČE, NOVEMBER — Petnajst let delovne dobe je, kakor se vzame, malo in veliko. Malo, če se ozremo na leta nazaj, ko smo stali v delovno organizacijo in če nam je bilo delo všeč, če so bili delovni in medsebojni odnosi v redu, kratka, če smo se počutili dobro. Petnajst let pa je tudi veliko, če pomislimo, da jih bomo morali prav toliko in še malo več prebiti na delovnem mestu in se bojimo, da bodo začele naše moči pešati, da bomo morda postali nervozni, bolni in da se bodo naša leta počasi kopicila in lezla v starost.

Ob 29. novembru bo 46 članov kolektiva stopilo pred predstavnik samoupravnih organov in sindikata, da jim bodo pripeli na prsi častni cvet, segli v roko in se jim zahvalili za petnajstletno zvestobo kolektivu. To ni dan kot stotine drugih. Je dan časti, praznika, ponosa in zadovoljstva.

Nagrajenci za petnajstletno delo so to leto: Jože Anžur, Ada Babnik, Frančiška Babnik, Pavel Babnik, Franc Berčan, Marija Berčan, Ana Blaž, Franc Brajer, Mirko Cunk, Josip Duh, Franc Fajt, Ivan Fišer, Anton Fortuna, Anton Gale, r. 1935, Hilda Gradšek, Fani Jakac, Marija Jozelj, Alojz Kerin, Marjan Kocjančič, Marija Kodrič, Maks Krpan, Ivanka Krivic, Franc Lenart, Alojz Levičnik, Jože Levičnik, Jože Ljubič, Metka Lojvec, Ludvik Lovše, Jože Luzar, Ana Magister, Marija Marolt, Blažena Marter, Jože Miklavž, Peter Novak, Regina Pavlinič, Alojzija Rednak, Joža Sakelšek, Miloš Stefanovič, Alojz Tomažič, Alojz Trtnik, Iva Trtnik, Rudi Završnik, Stane Zorko, Ani Vidrgar.

Ne z vsemi, z nekaterimi smo se srečali na delovnem mestu in jih karkoli povprašali. Takole pravijo:

Mimi Marolt, knjigovodja

— Čutim se počašeno. Občutek je prijeten. Posebno se veselim snidenja z ostalimi sodelavci — petnajstletniki v veseli družbi. Petnajst let ni kratka doba. Zmeraj sem se dobro počutila pri

bila zadovoljna. Le papir je dostikrat slab, kar nam vsem otežuje delo. Za štetje papirja nisem bila nikoli preveč navdušena, vendar mi sedaj že gre, treba je pri vsakem delu dosti vaje, tako tudi pri našem.

— Tovariš **Alojz Kerin**, ali je na vašem delovnem mestu vse v redu?

Alojz Kerin, vodja rez. stroja za vzdolžno rezanje

— Delam kot vodja rezalnega stroja za vzdolžno rezanje papirja na premaznem oddelku. Zadnje čase sem zadovoljen, ker se je kvaliteta papirja precej izboljšala in ni težav s pogostimi pretrgi ali neenakomerno gramsko težo. Odnosi med kolegi so zelo pohvalni, tudi mojstri so dobri. Posebej moram pohvaliti vodjo obrata. Ni mi pa všeč organizacija tople malice v našem oddelku. Medtem ko delavcem pri strojih in v obratu tapet vozijo toplo malico na delovno mesto, moramo mi odhajati k dopoldanskemu obroku v obrat družbene prehrane. Pri tem pa je dvoje neugodnosti. Prvič so zastoji na strojih zaradi tega daljši, drugič pa smo zaradi toplega prostora in dela razgreti, kar je zlasti sedaj v zimskem času nevarno za zdravje, če moramo med malico odhajati štiristo metrov daleč v obratno menzo. Z malo dobre volje bi se ta stvar dala urediti.

— Tovarišica **Ana Magister**, kaj vam je v vaši delovni organizaciji najbolj všeč?

— Širšega odgovora na to vprašanje skoraj ne morem dati. Všeč pa mi je moje delovno mesto. Z njim sem zadovoljna, čeprav je včasih fizično precej naporno. Delo opravljamo stoje. Zaradi značaja dela ga pač ne moremo drugače. Zlasti težko je, kadar so formati papirja veliki in kadar imamo težje gramature. Sicer pa rada delam. Na splošno mi

je všeč, da gradimo zdaj en nov obrat, zdaj spet drugega, tako da tovarna iz leta v leto napreduje, večja kvaliteto in daje na trg nove artikle. Medsebojni odnosi so mi všeč le na pol, smo pač ljudje. Moram pa reči, da je naša skupina enotna in da so tudi naši vodstveni delavci v redu.

Ivica Trtnik, kemotehnik-analitik

— Tovarišica **Iva Trtnik**, ali menite, da boste dočakali na Vevčah pokoj, ko je že skoraj polovica delovne dobe mimo?

— Sigurno! To se pravi, če bom le živa in zdrava. Všeč mi je delo, ki ga opravljam, všeč so mi ljudje, pa Vevče so mi všeč.

— Tovariš **Rudi Završnik**, kaj v naši tovarni pogrešate?

— Zdi se mi, da je premalo povezave med upravo in proizvodnimi delavci, kar se tiče samoupravljanja in drugih splošnih zadev. Dostikrat ne vemo o dogajanjih ali pa smo informirani prepozno ali že post festum. Rekreacija in družbena prehrana sta v redu, skrb za organizacijo dela in razvoj podjetja tudi. Ni pa kulturnega življenja med kolektivom, vsaj ne v taki stopnji kot bi bilo zaželeno. Razen papirniškega pihalnega orkestra ni vidnega delovanja. Ker ni domačih kulturnih skupin, bi lahko članom kolektiva nudili kulturne užitke umetniki poklicnih gledališč ali kulturno-umetniških skupin. Seveda pa je tu vprašanje prostora. Nisem proti športu, zlasti pa ne proti rekreaciji, vendar bi bila umestna skrb za graditev dvorane ali pa vsaj za prenovitev stare kino dvorane. Mi godbeniki se zatekamo v avlo osnovne šole v Polju, če hočemo pokazati uspehe našega orkestra in poživljati kulturno življenje na Vevčah. Na prostem pa se pozir

mi, ko bi morala biti kulturna sezona na višku, ne da igrati, saj bi nas preveč zeblo v prste.

— Tovarišica **Ivanka Krivic**, ali imate vtis, da ima papir bodočnost?

— Seveda ga ima. Vsak dan ga rabimo, bodisi za zavijanje, za predelavo, za pisarniško poslova-

Ivanka Krivic, prebiralka

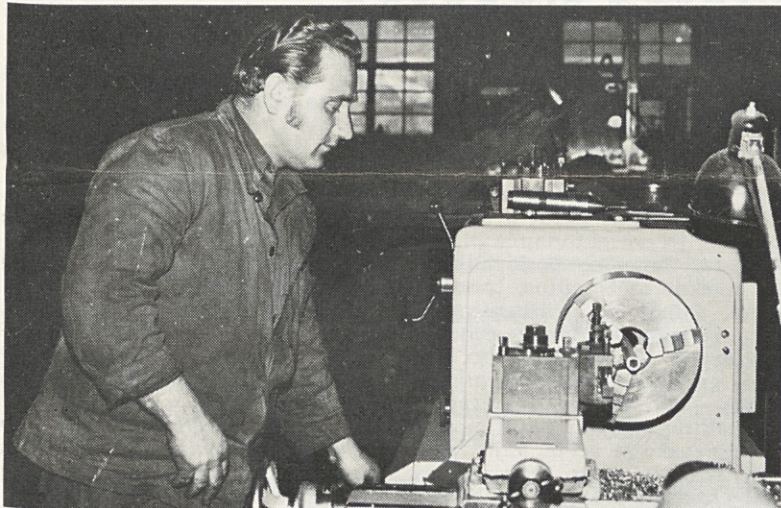
nje itd. Mi delamo v glavnem papir za tisk. V novejšem času gre na trg veliko premaznega papirja. Vedno več je knjig, po katerih radi segamo. Jaz zelo rada berem, če imam le čas in če me mož pusti. Časa pa je pri nas delavkah in gospodinjah vedno zelo malo.

— Tovariš **Jože Anžur**, kdaj ste prišli v tovarno in kaj ste delali vse doslej?

— S tovarno sem se srečal štiriinpetdesetega leta, ko sem se prišel učiti za obratnega električarja. Delovna doba mi je začela teči sedeminpetdesetega leta. Med tem časom sem bil dve leti pri vojaki, sicer pa vseskozi na Vevčah. Prej sem delal v elektro delavnici kot obratni električar; sedaj pa sem prevzel dolžnosti instrumentarca. Imam svojo delavnico, sicer pa kontroliram instrumente na različnih mestih, kjer je potrebna kontrola ali merjenje. V glavnem je to pri papirnih strojih. Delo je zanimivo in pestro ter sem z njim zadovoljen. Manj pa sem zadovoljen z osebnimi dohodki, vendar v primerjavi z drugimi sodelavci ali z delavci v drugih tovarnah je tudi to v redu.

— Tovarišica **Regina Pavlinič**, ali ste bili doslej član enega od samoupravnih organov? Če ste bili, kakšno je bilo vaše poslanstvo?

(Nadaljevanje na 4. strani)

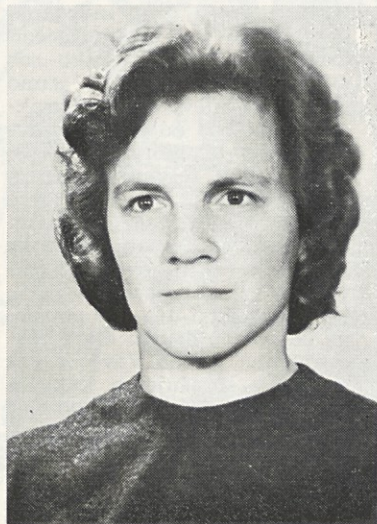
Marjan Kocjančič — strugar

— Tovariš **Marjan Kocjančič**, kakšen vtis ste dobili, ko ste prvič prestopili prag tovarne? Ali je ta vtis ostal ali se je spremenil?

— Ko sem prišel osemindesetega leta na Vevče je bila tovarna vsaj na videz in tudi sicer stara. Tu mislim na zastarele stroje, precej opuščene transportne poti in dvorišča in tudi stavbe niso imele najlepšega videza. Takrat sem se prišel učiti za strugarja. Nепреkinjeno delam na tem delovnem mestu petnajst let, že pred prekinitvijo sem delal šest let na Vevčah, vmes pa je šteti še vojaščino in vajeniško dobo.

Opažam stalni napredek. Marsikateri stroj je nov, tako IV. papirni, premazni, tapetni oddelk, pa tudi v delavnicah imamo novejšje stroje za struženje, varilni agregat, vrtni stroj. Izpopolnila pa se je tudi orodjarna. Tudi pri ljudeh v sprememba. Ko sem prišel v tovarno, so bili v delavnicah večinoma starejši domačini, sedaj pa je generacija mlajša, delavci pa se bolj menjajo. Z vsemi se dobro razumemo. Zdi se mi, da se naši vodilni brigajo za razvoj in napredek tovarne, pri čemer preko samoupravnih organov sodelujemo vsi. Kot vem, nekatera podjetja v sosesčini in tudi drugod obstajajo na istem nivoju kot so bila doslej, kar pa pomeni nazadovanje.

— Tovarišica **Mimi Marolt**, kakšen je vaš občutek, ko dobivate priznanje za dolgoletno delo?

Francka Babnik, prebiralka

Anica Magister, prebiralka

Rudi Završnik, električar, vodja montažne skupine

Jože Anžur, instrumentarec

46 zahval in priznanj ob Dnevu republike, kolektivu zvestim delavcem

(Nadaljevanje s 3. strani)

— Bila sem v delavskem svetu nekaj let nazaj, ko smo bili še skupaj z Medvodami. To je bil takratni centralni delavski svet. Skoraj ne bi mogla odgovoriti, kakšno je bilo moje poslanstvo. Razprave so se mi zdele pretežke. Več sem poslušala kot aktivno sodelovala. Marsičesa ne poznam, zato nisem vedela, kaj pomeni. Zdi se mi, da bi morale biti take

jim ponujajo, pa bi koristili. No, pa kaj hočemo. Tudi če njihova imena na glas povem, ne bi nič pomagalo. Če bi bili složni in če bi bil vsak tudi pripravljen vsaj nekaj storiti, menim, da bi tudi rekreacija v naši tovarni nasploh bila na višjem nivoju. Potem bi tudi več zaposlenih žena znalo angažirati sebe in svojo družino pri nujni in prepotrebni rekreaciji.

Žal mi je, da mladinska organizacija ni dovolj delovna in revolucionarna. Večkrat smo poskušali prebuditi mladince. Najnaprednejši so sami poskušali nekaj napraviti. Volili smo jih, kjerkoli je bilo mogoče, da bi tako lahko bili aktivni v vseh samoupravnih organih. Vsega pa jim ni bilo mogoče nuditi. Tu mislim zlasti na primeren prostor za njihove sestanke in ostalo mladinsko življenje. Glede finančnih in materialnih zadev jim tudi ni bilo mogoče v vsem ugoditi, ker smo želeli, da bi se preje izkazali. Večina od njih se še vedno izogiba kakršnega koli družbenopolitičnega dela, popustili so celo na športnem področju. Delno smo tega krivi tudi starejši, ker jih le nismo znali dovolj pritegniti.

Po prehodu na delegatski sistem ugotovljamo, da je v sindikalni organizaciji viden napredek, ne pa še pričakovanega. Slab je tudi udeležba na sestankih, ki jih organizira SZDL ali krajevna skupnost, če tudi dnevni redi predvidevajo razprave o zadevah, ki bi morale neposredno zanimati člane kolektiva in ostale občane.

Naša dolžnost je zanimati se za želje vsakega posameznika in v objektivnih primerih ustreči. Ni prav, da posamezni primeri ostanejo nerealizirani. To včasih zasenči vse druge ogromne in vsestranske uspehe podjetja.

— Tovariš **Maks Krpan**, tudi vi ste že petnajst let v tovarni, ste predsednik sindikata, zato prosim, če odgovorite na vprašanje, kaj menite o družbenopolitičnih organizacijah v naši organizaciji združenega dela?

— Če že ne drži, da je z njimi vse v redu, še manj pa, da bi bilo njihovo delo slabo, se ne morem rešiti s kratkim odgovorom. Dejstvo je, da so vsi v podjetjih aktivni, eni manj prizadevni, drugi bolj, občutijo pa da družbenopolitične organizacije živijo in uspešno delajo. Koordinacija med njimi je zadovoljiva, prav tako pa tudi sodelovanje med samoupravnimi organi, komisijami in odbori. Zlasti v zadnjih časih lahko rečemo, da ni bilo važnejšega ukrepa, akcije, sklepa in podobno, da ne bi razpravljali tudi na sejah ali sestankih preko organizacij. Postopoma tudi ukoreninjamo geslo: »Ni sklepa brez sindikata«.

Po več desetletjih moram še vedno beležiti, da nismo uspeli aktivirati dovolj članov kolektiva in da smo vseskozi bili popustljivi celo pri članih ZKJ. Nekaterim smo dovoljevali skoraj popolno pasivnost, drugim pa spet nalagali pretežka bremena. Zaradi preobremenjenosti nastajajo tudi napake. Če gledamo v celoti, se v nekaterih primerih nismo dovolj poglobili in bili vedno dosledni. Temu botruje večkrat bojazen pred zamerami in užaljenostjo, ugotovljam pa tudi, da so samokritike skoraj nepoznane.

VEVČE, NOVEMBER — Glede finančnega poslovanja počitniškega doma v Novigradu je vedno več ali manj žolčnih debat. Eni zagovarjajo to stališče, drugi ono in tako takšni razgovori nikoli ne najdejo skupne poante.

Prav gotovo je res, da gleda na naš počitniški dom vsak iz svojega zornega kota. Tisti, ki vsakoletno koristi storitve počitniškega doma, je vedno in na vsakem mestu pripravljen zagovarjati stališče, da je potrebno v dom vlagati več sredstev, da je upravičeno, da so cene storitev za domače goste nizke itd., medtem ko tisti, ki koristi dom le občasno ali sploh ne, prav gotovo ne zagovarja takih stališč, pač pa se mu zdi pametnejše, da se na področju družbenega standarda vlaga sredstva v druge namene.

Skušal bom, vsaj kar se tiče počitniškega doma, podrobneje prikazati te zadeve in obenem prikazati tudi, kakšen je bil finančni uspeh poslovanja v letošnjem letu.

Prvič se »zatakne« že pri določanju cene storitev v počitniškem domu. Tu smo v glavnem vsi za to, da so cene čim nižje, saj bodo le v tem primeru dom koristili lahko tudi tisti, ki nimajo dovolj sredstev, da bi si lahko privoščili letovanje kje drugje (beri: po višji ceni). To je vsekakor lepo in prav, da takim sodelavcem omogočimo letovanje in zato se običajno tudi vsako leto sprejme cene v višini, katero lahko krije sleherni član naše delovne skupnosti, posebnost če pomislimo, da je bil izplačan regres v najvišji možni višini.

Druga stran medalje je ekonomika. Ne verjamem, da so se odgovorni, ki sprejemajo cenik posameznih storitev ob samem določanju višine cen že kdaj vprašali, kdo bo pokrival eventualno izgubo, da bo le-to krila celotna delovna organizacija in ne le tisti posamezniki, ki so koristili počitniški dom. Obenem pa lahko trdim, da se to vprašanje vedno postavlja v času, ko poslovanje počitniškega doma izkaže izgubo.

No, v letošnjem letu je odbor za družbeni standard sprejel višino cen za posamezne storitve na podlagi predkalkulacije stroškov oziroma na podlagi pred-

Na seminarju za varno delo vseh, ki imajo opraviti z elektriko

Seminar o varnosti pri delu za električarje

VEVČE, NOVEMBER — V dneh od 4. do 15. novembra je bil na Vevčah seminar o varnosti pri delu za električarje. Na seminarju so predavali strokovni delavci Zavoda za tehnično izobraževanje v Ljubljani. Preverjanje znanja je po zakonu predpisano, na drugi strani pa je potrebna skrb za varno delo ljudi, ki delajo na nevarnih delovnih mestih zaradi električnega toka.

Obravnali so pravno ureditev varstva pri delu, tehnično varstvo, elektro naprave in tehnične predpise ter organizacijo

varnega dela na elektroenergetskih napravah. V programu seminarja je bil tudi ogled trafo postaje v Logatcu in na koncu preverjanje znanja, ki ga električarji že imajo in ki so ga pridobili na seminarju.

Izobraževalne akcije se je udeležil kolektiv elektrodelaavnice in obratni električarji ter nekateri poslušalci iz drugih podjetij, katere je na seminar povabil Zavod za tehnično izobraževanje. Z diapozitivi so prikazali tudi razne poškodbe, vzroke poškodb in prvo pomoč.

Novigrad finančno

hodno izračunanih cen za posamezne storitve. Predkalkulacija je pokazala, da znaša ekonomska cena enodnevnega bivanja v našem počitniškem domu 77.— din. Ekonomska cena je tista cena, ki bi dala ob vseh predvidenih dejavnostih in normativih, če bi bila sprejeta, finančno poslovanje 0. To pomeni brez izgube, brez dobička. Odbor za družbeni standard je sprejel osnovno ceno za enodnevno oskrbo 50.— din, kar bi po predkalkulaciji pomenilo ca. 70.000.— din izgube (planirane!). Ta planirana izguba pa bi morala biti dejansko še večja, kajti računati moramo, da so cene storitev v izveneseznem obdobju bile še za 15% nižje.

In kaj je prikazal obračun finančnega poslovanja? Izgubo v višini 68.917,54 din. To bi ob navedeni planirani izgubi dejansko pomenilo realno poslovanje v okviru planiranega. Toda upoštevati moramo dejstvo, da je delavski svet naše organizacije sprejel sklep o povečanih stop-

njah amortizacije (po sprejetju cen za počitniški dom), kar se je v veliki meri odražalo ravno pri počitniškem domu. Razlika — povečanja amortizacije znaša nasproti prejšnjemu letu oziroma nasproti kalkulativnim stroškom 136.584.— din. Torej se lahko trdi, da je osebe v počitniškem domu pripomoglo k temu, da znaša izguba le 68.917.— din.

Ob vsem povedanem se moramo zavedati, da bi »normalna« izguba morala znašati ca. 20 starih milijonov.

Prav gotovo je, da je za tako uspešno poslovanje počitniškega doma v prvi vrsti zaslužno osebe, ki je letošnje leto skrbelo za goste. Zato bi se rad še na ta način temu osebu za uspešno delo najiskreneje zahvalil, posebno še upravniku tov. Radu Kolencu in kuharici tov. Mariji Štampihar, kot tudi vsem ostalim, ki so bili zaposleni v počitniškem domu ter so s svojim delom pripomogli k letošnjemu uspehu.

Niko

Kdaj javna telefonska govorilnica na Vevčah

VEVČE, NOVEMBER — Želje in potrebe po javni govorilnici so bile že pred leti, kajti potrebe nam narekujejo iz dneva v dan. Na območju naše Krajevne skupnosti se tega že dolgo časa zavedamo in skušamo po svojih močeh prispevati in vsestransko sodelovati. Vprašanje je samo večje razumevanje teh vsakdanjih potreb od naših dejavnikov, ki bi morali tesneje sodelovati z željami in potrebami občanov.

Predstavniki naše krajevne skupnosti se zavestno trudijo, kolikor je v njihovi moči, da tako potrebno idejo realizirajo, seveda pri tem je potrebna še pomoč drugih činiteljev. Prebivalci terena Vevč se vse pogosteje sprašujemo, kako in na kakšen način bi pridobili javno telefonsko govorilnico, ki je za vse prebivalce še kako pomembna, skoraj bi lahko rekli življenjska nuja.

Javni telefon je izredno pomembna naprava, predvsem v primeru požara, bolezni ali kakšne druge nesreče, ko je potrebna pomoč posebnih služb, ki se nahajajo v Ljubljani, to je v neposredni bližini naše krajevne skupnosti. Zelo dobro pa služi tudi ostalim potrebam prebivalcev, ki zaradi nerazvitega telefonskega omrežja ne morejo dobiti lastnih telefonskih priključkov. Koristnost javne telefonske govorilnice se bo v prihodnjih letih še povečala, ko bo uveden moderni novčeni telefonski aparat za medkrajevni promet, preko katerega bo možno vzpostaviti zvezo z vso državo, kasneje pa s celim svetom.

Vljudno naprošamo predstavnike, da bi kakorkoli še boljše sodelovali in prisluhnili željam in potrebam občanov, katerega del smo vsi.

Pričakujemo boljše vsestransko sodelovanje.

Ciril Zupančič

Regina Pavlinič — delilka

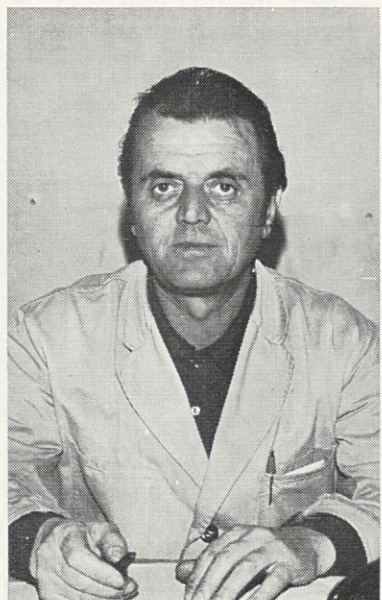
seje kot je na primer seja delavskega sveta bolj razumljive, za nas delavce enostavne in bolj po domače. Seveda pa se nekaterih stvari ne da povedati po domače, zato sem se s takimi sklepi morala pač strinjati. Zlasti so težke odločitve, kadar gre za velike denarne ali komplicirane organizacijske zadeve.

— Tovarišica **Marija Jozelj**, ali se poslužujete rekreacije, ki jo tovarna po svojih možnostih nudi članom kolektiva?

— Seveda. Ne sicer vseh, nekaj pa je takih, ki se jih rada udeležim skupaj s svojo družino. Všeč mi je družinsko smučanje — tudi kakšno tekmovanje za tovarno je vmes. Potem pride hoja v gore. Tudi to je ena od zelo privlačnih oblik rekreacije. Ker se zavedam, da brez organizacije tudi rekreacija v tovarni ne more uspevati, sem rada sprejela funkcijo v odboru planinskega društva Vevče, kjer rada pomagam, zlasti če so tudi drugi pripravljeni kaj storiti za občino dobro. V planinskem društvu rada sodelujem, ker smo vključeni vsi, otroci, mož in jaz. Pristavim naj še, da sem vesela, ker nam delo pri postavitvi vlečnice na Trebeljevem kar dobro uspeva. Tako bomo imeli urejeno smučišče za družinsko smučanje prav blizu doma in nam bo s tem omogočena sprostitve na snegu. Včasih sem sicer nejevoljna, ker je v naši sredi nekaj takih, ki niso pripravljeni prav ničesar prispevati, ugodnosti, ki se

Marija Jozelj, pomočnik vodje izvoz. oddelka

Maks Krpan, strojni tehnik

Ročno izdelovanje papirja

(Iz prakse v ČSSR)

VEVČE, NOVEMBER — Ročno izdelovanje papirja je bilo nekoč edini način izdelave papirja. Z vedno bolj razvito tehnologijo in težnjo po večji kapaciteti se je ta način izdelave skoraj opustil. V Evropi je le nekaj tovarnic, ki se še ukvarjajo z ročno izdelavo in še to kot muzejski oddelki večjih tovarn in kot nekakšni umetniški ateljeji. Pri nas v tovarni se pripravljajo majhen oddelek v ta namen. Lokacija zanj je v Janeziji, kjer je bil včasih laboratorij in pozneje inštitut za celulozo in papir. Torej bomo imeli tudi v Jugoslaviji ročno izdelavo papirja. Marsikdo se bo vprašal zakaj? Uporaba ročno izdelanega papirja je vedno večja. Veliko ga porabijo umetniki kot akvarel papir (slika izdelana z vodnimi barvami) in za odtiskavanje grafik. Tiskarne ga uporabljajo za posebne izdaje knjig (Prešernov »Krst pri Savici«, posebna dela Valvasorja itd.), katerih naklada je majhna, nekaj za tiskanje diplom, pohval itd. Precejšna količina ga gre za izdelavo ovojnic in pisemskega papirja. Za pisemski papir večja podjetja in ustanove (Lj. banka) naročajo svoje vodne znake (reklama).

Kako se bo izdeloval ročni papir?

Že samo ime nam pove, da se bo izdeloval ročno, seveda z določenimi pripomočki, kateri so nujni pri izdelavi papirja. Priprava mase se odvija v holandcu, včasih so to delali s stopami. Za izdelavo papirnih listov pa je potrebna kad, napolnjena s papirno maso določene gostote, katero je možno ogrevati in neprestano mešati. Poleg kadi stoječi delavec zajame iz nje s posebnim sitom snov, podrži sito v vodovodni legi nad kado, da voda odteče. Med odtokom vode neprestano rahlo tresse sito, da se vlakna čim bolj enakomerno porazdelijo po situ. S tem je operacija izdelave papirne liste končana. Ta operacija — zajemanje, odvodnjavanje in porazdelitev vlaken po situ — traja ca. tri (3) sekunde, zato mora biti delavec pri tem opravilu ze-

lo spreten in hiter, sicer je list papirja pokvarjen in ga mora splakniti nazaj v kad.

Gavčanje: Tako izdelan list papirja prevzame gavčar, to je delavec, ki odstrani (odgavča) list papirja od sita. Stojč v nekakšni ogradi, ki mu služi za oporo pri sklanjanju, gavčar prevzame sito, ga obrne, da je list papirja na spodnji strani in prične pritiskati sito od desnega roba proti levemu na pripravljeno klobučevino. Po končanem gavčanju vrne sito nazaj izdelovalcu papirja, ki je med gavčanjem prvega izdelal že drugi list. Zaradi izkoristka časa morata biti dve siti, ki krožita od izdelovalca do gavčarja, v nasprotnem bi moral izdelovalec čakati na sito. To delo ponavlja toliko časa, da je kup (bala) pred gavčanjem dovolj visok za stiskanje. V bali bo približno 150 listov, format pa bo odvisen od želje kupca oz. potrebe ali namena uporabe. Stiskanje poteka pri 100–150 atm. Po stiskanju se pole ločijo od klobučevine, katero gavčar zopet uporabi. Delavec, ki »odbira« — ločuje papir od klobučevine je kot tretji v skupini, da delo poteka neprekinjeno. Papirne liste po končanem odbiranju prevzame sušilka.

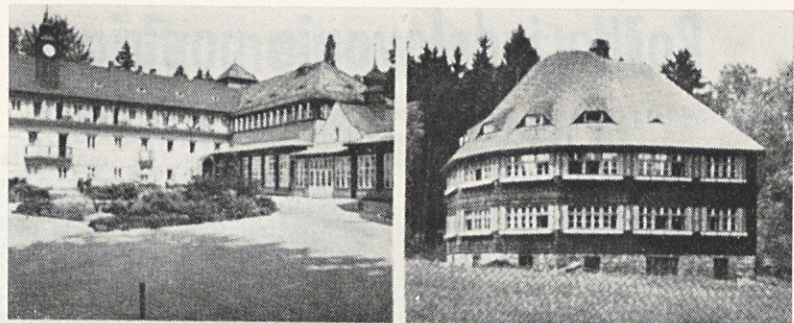
Sušenje: Za sušenje ročno izdelanega papirja se uporabljajo lesena stojala, v katera so vloženi leseni okvirji z napeto plastično mrežo, podobno kot police, ki se dajo potegniti ven, da je nakladanje papirja nanje lažje. Sušenje traja ca. 24 ur in je pospešeno z ogrevanjem prostora. Ogrevanje je urejeno tako, da so pod regali (lesena stojala z mrežami) speljane cevi, ki so ogrevane s paro ali vročo vodo. Po končanem sušenju sušilka zbere posušene papirne liste po formatih, gramaturah in kvaliteti, jih zloži v primerno visoke stolpce (štose) in jih odda klejarju.

Klejanje: Pripravljalec kleja, ki je obenem tudi mlinar in klejar, že prejšnji dan pripravi lepilo (kožni klej). Preden prične s klejenjem — pri tem mu pomaga še en delavec — ogreje

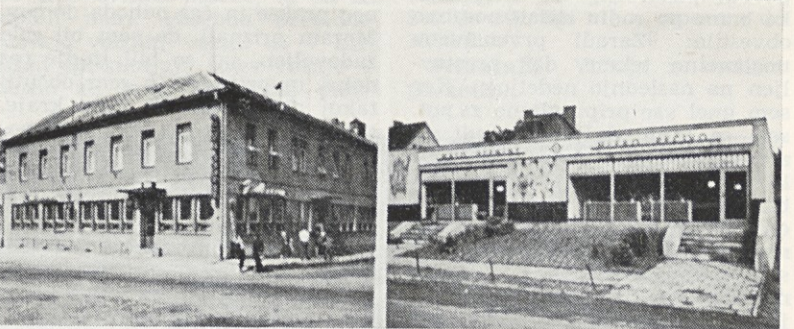
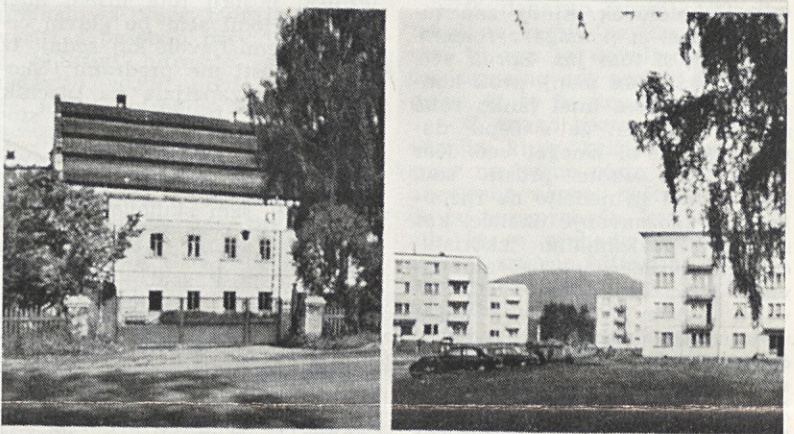
klej na ca. 40° C. Med ogrevanjem kleja pripravi leseno košaro in papir. Ko je klej dovolj ogret, potopita košaro, napolnjeno s papirjem v klej, jo večkrat obrneta, da prodre klej med papirne liste. Konec klejenja je takrat, ko prenehajo izhajati mehurčki iz košare oz. iz papirnih listov. Klejen papir še v kadi prestavi na desko in ga prenese v stiskalnico, pokrijeta s klobučevino, nato ponovita operacijo klejenja še tolikokrat, da je stiskalnica polna. S stiskanjem prične zelo počasi, da odvečni klej odteče, papir pa lepo utrdi, nato šele stisneta do konca. Papir, vzeti iz stiskalnice je sedaj sprijet v obliko kvadrov, zato ga sušilka s pomočjo še par delavk prelista, da pride zrak med vsako polo, preden ga zloži na sušilne mreže. Na mreže polaga po več pol skupaj (6–10) odvisno od gramature. Po sušenju, ki je po klejenju brez dodatnega ogrevanja, prevzamejo papir delavke v ročni dodelavi.

Ročna dodelava: V ročni dodelavi se ves papir na grobo pregleda, izloči deformirane pole, dobrega pa poravnajo v primerne visoke stolpce, te vložijo v enostavne stiskalnice, da se poravnava. Ravnanje — uležavanje papirja traja približno dva dni, nato pa ga prevzameta delavki pri gladilnem stroju. Po glajenju pričnejo s prebiranjem, štetjem, pakiranjem itd. Poleg normalne dodelave bodo verjetno izdelovali tudi ovojnice za pisma, čestitke in podobno. Tak bo približno potek ročne izdelave papirja pri nas v že omenjenih prostorih. Res, da so nekoliko tesni, morda celo za gotova dela neprimerni, vendar upam, če bo stvar stekla kot pričakujemo, se bo tudi to še dalo urediti. V času, ko to pišem, so v polnem teku zidarska dela, oprema je skoraj v celoti že v tovarni, tako, da »poizkusno prične« z izdelavo papirja morda že za novo leto. Koliko pol na osem ur bomo izdelali? To bo odvisno od velikosti formata, delno od gramature, nekaj pa tudi od sposobnosti izdelovalcev. Pri ročno izdelanih papirjih skoraj ne moremo govoriti o kg, pač pa le o polah. Velike razlike v gramaturi bodo nekoliko vplivale na število pol npr.: v izdelavi je papir 100 g/m², drugi dan pa 150 g/m², kljub precejšnji razliki v gramaturi mora biti število pol/8 ur skoraj enako, proizvodnja izražena v kg pa bo seveda v drugem primeru mnogo večja. Delo je nekoliko težje pri višjih gramaturah (200 g/m² in višje) in nekoliko počasnejše zaradi daljšega odvodnjavanja. Za začetek, ko se bodo trije delavci vsaj za silo naučili ročno izdelovati papir, lahko pričakujemo v 8 urah okoli 800 pol, pozneje 1000 pol in več. Zakaj trije delavci? Kot sem že omenil eden izdeluje papirne liste, drugi gavča, tretji odbira. Po vsakem stiskanju bale se menjajo na delovnih mestih — izdelovalec gre na mesto gavčarja, gavčar na mesto odbiralca, odbiralec pa na mesto izdelovalca, tako neprestano »vrtijo«. To je potrebno zaradi preutrudljivega dela pri izdelovanju papirja. Verjetno ne bo vsem uspelo iz tega pisanja predstavljati si izdelavo ročnega papirja, pozneje bo imel vsakdo možnost ogledati si jo in tudi sam poizkusiti izdelati list papirja ročno z lastnimi rokami.

Do sedaj smo zelo malo slišali o ročni izdelavi papirja, čeravno je ta dojenček papirne industrije. Ideja, da bi tudi na Vevčah izdelovali tovrstni papir, je menda stara že več let. Lani pa se je pričelo resneje misliti na njeno realizacijo in prišlo je že do začetnih pogovorov za prakso enega naših delavcev. Maja letos je prispel pozitiven odgovor glede omenjene prakse in sicer: štirinajstodnevna praksa za enega

VELKÉ LOSINY

Velké Losiny (ali bi mu po naše rekli Veliki Lošinj?). Tu je praktical avtor prispevka. Ročno izdelovanje papirja. Na četrti sliki (od zgoraj navzdol) je zgodovinska papirnica

delavca v tovarni ročnega papirja v Velikih Losinah v ČSSR. Matična tovarna je v Olšanih, njihov glavni proizvod je cigaretni papir, izdelujejo še klasične papirje pretežno nizkih gramatur. Oddelek v V. Losinah (njihov obrat), kjer izdelujejo papir ročno, se iz leta v leto bolj spreminja v muzej, saj praznuje rojstne dneve že od leta 1516 po zaslugi nekega pana Žerotina. Kako se je tovarnica razvijala, ne vem, vendar dandanes izdelujejo papir izključno iz bombaža. Vsi stroji in naprave, ki so jih uporabljali za predelavo starih krp, so danes muzejski predmeti. Torej za prakso v tej tovarnici je bilo potrebno izbrati človeka, ki bi pozneje na Vevčah izdeloval ročno papir. (Zgodovina se ponavlja.) Kako in zakaj sem določen jaz, ne vem, dejstvo je, da sem ponudbo sprejel in odšel na prakso v ČSSR.

Iz Ljubljane sem se odpeljal v nedeljo ob 7. uri zjutraj preko Dunaja, mejnega prehoda Breclov do Olomuca, od tu pa z lokalnimi vlaki okoli 70 km do Olšanov. Za začetek sem se peljal dve postaji predaleč, po zaslugi nekega pana (gospoda), ki mi je hotel dopovedati, da imam mnogo bliže do tovarne od tu, vendar se je pozneje izkazalo obratno. Izstopil sem na postaji Ruda na Moravi, približno tako, kot bi v Lazah izstopil za na Vevče. Po

kratkem posvetu z uslužbenko na postaji sem vzel pot pod noge, kovček pa v roko, nisem pa računal na tako pešačenje doma, ko sem polnil kovček in sem omagal že v tisti vasi. Na hiši, poleg katere sem obstal, opazim napis POŠTA in, če je pošta, pomislim, imajo tudi telefon. Po daljšem mahanju z rokama, vmes sem seveda tudi kaj znil, dopovem prijazni »poštečki«, kam sem namenjen in zakaj. Rezultat posredovanja poštne uslužbenke je bil kombi iz tovarne v Olšanih, s katerim sem se odpeljal tja. V tovarni so me prijazno sprejeli. Pogovor je stekel ob kavici in dišečih olšankah, ki so precej podobne našim filter 57. V pogovoru smo podaljšali prakso na 30 dni iz dogovorjenih 14, kar bi bilo očitno premalo. Z istim kombijem so me odpeljali v Velke Losine, kjer sem tudi ostal dogovorjenih 30 dni. Sprejel me je vodja tega obrata, mi najprej razkazal muzejski del tovarne, nato pa še obrat, kjer delajo ročno papir in kjer naj bi se tudi jaz naučil te umetnosti.

Približno 300 m od tovarne stoji hotel PRADED, v katerem sem preživel, bolje rečeno prespal, naslednjih 30 noči. Za izdelavo papirja je bilo samo eno delovno mesto, zato sem moral izkoristiti vsak predah, to je čas, ko so prešali papir, da sem treniral (Nadaljevanje na 6. strani)

Delovne akcije so uspele čakamo le še na sneg

VEVČE, NOVEMBER — Vlečnica na Trebeljevo je skoraj že nared. Večina članov kolektiva se veseli uspeha, zlasti mlajši, ki radi nataknejo na noge smuči, kadar bela odeja prekrije polja. Eno leto je trajalo od ideje do realizacije. Le nekaj kilometrov, kratek skok z Vevč in že bodo smučarji lahko drseli po bregovih trebeljevskih hribov. Izbrali bodo nedelje in proste sobote pa tudi po delu bodo popoldneve lahko skočili za dve do tri ure

preko Besnice na Trebeljevo. Bližina smučišča je primerna za tiste, ki delajo na izmene in imajo veselje in smisel za smučanje. Bela opojnost bo privabila na Trebeljevo tudi številne bližnje prebivalce in šolarje okoliških šol. Če bodo snežne razmere ugodne, ne bo treba dolgih voženj v Kranjsko goro in na druga slovenska smučišča. Prihranek na bencinu in času je zagotovljen. Takrat, ko bo vlečnica obratovala in ko bo smučišče polno mla-

dine in starejših, ki se bodo smučali za rekreacijo, morda pa tudi prirejali manjša tekmovanja, bomo pisali o tem.

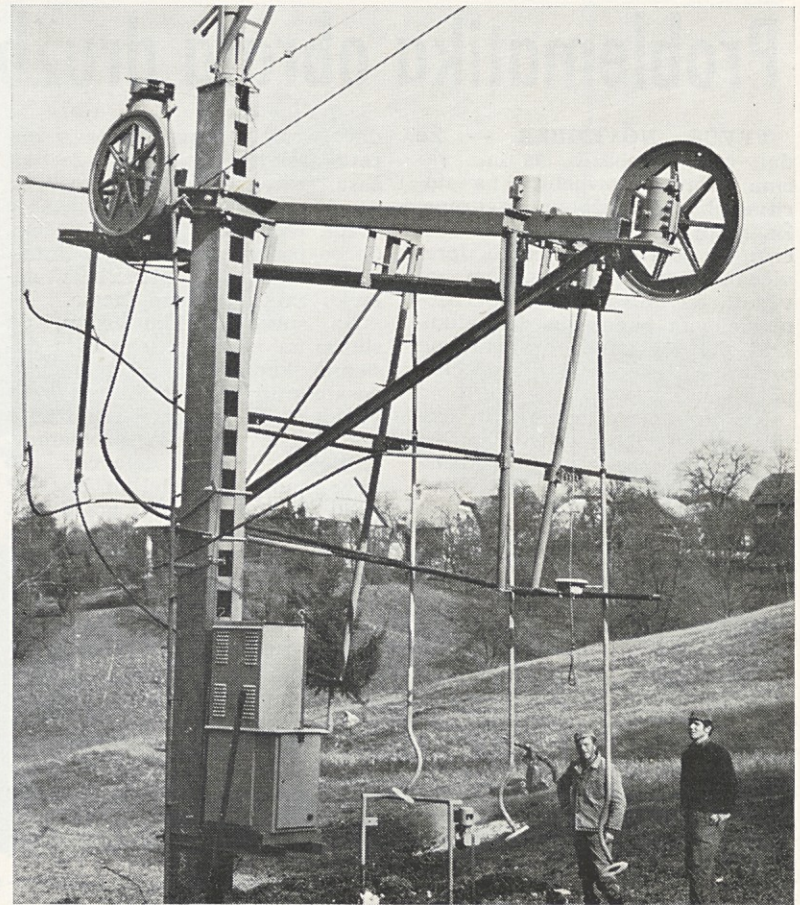
Upam, da bo tisti, ki se bo prvi zapeljal ob novi žičnici, nekaj rekel tudi za Naše delo. Mogoče tudi kaj o delovnih akcijah, ki so dobro potekale ob graditvi smučišča.
S. R.

Pri montiranju vlečnice so poleg prostovoljcev stalno pomagali še domači ključavničarji

Tovariša Anton Pajk in Franc Jeriha na Trebeljevem

Spodnji del vlečnice na Trebeljevem (15. nov. 1974)

Ali bo kdo od mladincev Slavije čez leto ali dve že sposoben za tekmovanje v SNL? (Na sliki: mladinsko moštvo s trenerjem Ivanom Zrimškom)

Zlata pravila življenja

VEVČE, NOVEMBER — Zaradi izrednega zanimanja za knjigo ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA, ki je bila z vsakim ponatisom razprodana, vam Kulturni atelje Slovenije pripravlja novo, obsežnejšo, boljše in lepšo izdajo z enakim naslovom ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA.

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA, to je izbor napotkov, modrosti in izrekov velikih mož sveta, ki so s svojimi razmišljanji skušali omogočiti človeštvu boljše in srečnejše življenje, človeku pa olajšati borbo za njegov danes in jutri in ga spodbujati za pošteno in resnicoljubno doživljanje sveta okrog sebe.

Knjiga bo priročnik za stare in mlade, polna napotkov za življenje, skritih misli in razmišljanj, ki so kdaj pa kdaj potrebni vsakomur. Velikih leksikonov ni vedno pri roki, zato bo knjiga dobrodošla novost na našem tržišču.

Priporočamo jo vsem, ki jim je pri srcu svet razmišljanja, zlasti pa mladim, kajti vse, kar je kdajkoli prišlo izpod peresa modrijanov, je bilo posvečeno človeku z namenom, kako pošteno in modro živeti.

Vse to in še mnogo več boste našli v knjigi ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA.

Vsem, ki Zlata pravila življenja že poznate v žepni izdaji, še posebej priporočamo novo, izboljšano veliko edicijo, ki bo ne samo dopolnilo prejšnji zbirki, ampak prepotrben življenjski pripomoček za vsakogar in ob vsaki priliki.

ZLATA PRAVILA SO PRIJATELJ, KI NIKDAR NE RAZOČARA.

Subskripcijska cena knjige v prednaročilu 100.— din, cena v prosti prodaji bo znatno višja. Priporočamo, da knjigo naročite čimprej na naslov:

Kulturni atelje Slovenije, p. p. 179, 61001 Ljubljana

Na Vevčah večna tema

VEVČE, NOVEMBER — Na območju Krajevne skupnosti Vevče že dalj časa ne gori javna razsvetljava, katere namen je varnejši in hitrejši promet, ki je na Vevčah že precej razvit. Javno razsvetljava že pogrešamo od poletnih mesecev, pa do danes še ni nič. Prebivalci Vevč nemo in začudeno sprašujemo sami sebe, zakaj so vendar svetlobni drogovji, ki nam ovirajo pešpot po že skromno odmerjenih pločnikih. Velike nevednosti pa nam prizadene ravno v sedanjem času, ko je dneva samo 9 ur. Delavci Papirnice in

drugi v mraku hodimo na delo in z dela. Razen vsega tega je sredina Vevč komunalno neurejena, saj ne ve človek, če bo na poti proti domu padel v kak jašek.

O vevškem mostu se je že tudi nekaj govorilo in pisalo, pa je vse ostalo pri istem. Vožnja čez most je še nevarna, saj je asfaltna plast popustila ter so nastale velike kotanje. Kljub temu je most ponoči nesvetljen. Vsekakor izgleda, da bo treba s skupnimi močmi končno rešiti ta že kritični prometni voz.

Ciril Zupančič

Strelska družina »Bine Grajzer« je tekmovala

VEVČE, NOVEMBER — Strelska družina »Bine Grajzer« Vevče je imela v nedeljo, dne 27. 10. 1974 tradicionalno tekmovanje v patrolnem teku za prehodni pokal »Bine Grajzer«.

Tekmovalce je pozdravil pokrovitelj tega tekmovanja, predsednik občine Ljubljana Moste-Polje, tov. Marjan Moškrič, ki je v kratkih besedah orisal življenje, delovanje in smrt narodnega heroja Bineta Grajzerja, katerega ime nosi strelska družina. Govoril je o značaju strelskega športa

in pa zaželel vsem tekmovalcem veliko športnega uspeha.

Tekaška steza je bila za vse udeležence tekmovanja ista, tj. od restavracije do športnega parka in nazaj, s to razliko, da so pionirji streljali z zračno puško, mladinci in člani pa z malokalibrsko puško na provizoričnem strelišču, ki je šele v prvi fazi izgradnje.

Prepozicije so bile naslednje:

Ekipa je štela tri člane, ki je tudi skupno streljala v svoje tarče, vsak po pet strelcev. V rezul-

tat se je štel čas teka in število doseženih krogov. Število doseženih krogov so sproti javljali komisiji, ki so jo sestavljali člani Občinske strelske zveze, s tokivki oddajniki, tako da se je tekmovanje odvijalo brez zastoja in hitro v časovnem razdobju 3 minut.

Na strelišču je bila ekipa, ki je tekmovalcem pripravljala orožje in municijo, predvsem pa skrbelo za varnost. Tudi na cesti, po kateri so tekli tekmovalci, posebej pa na križišču pred mostom, je bila služba za varnost.

Po končanem tekmovanju so bili razglašeni rezultati in podeljeni pokali in značke z letnico ustanovitve strelske družine »Bine Grajzer«.

Dogovorili so se, da bi se naslednjega tekmovanja izvajala vsaj ob začetku šolskega pouka; ko je vreme še toplo. Občinska zveza naj bi to upoštevala pri sestavi tekmovalnega koledarja. Sodelovalo je 37 ekip ali 111 tekmovalcev, med katerimi so bili člani, mladinci, pionirji, pionirke in veterani. Objavljamo prva mesta:

1. mesto člani II. strelske družine »Bine Grajzer« s časom 5,36, 77 krogov;

1. mesto mladinci I. strelske družine »Železničar« s časom 5,46, 93 krogov;

1. mesto pionirji II. strelske družine »Partizan« s časom 4,30, 96 krogov;

1. mesto pionirke II. strelske družine »B. Grajzer« s časom 6,00, 5 krogov;

1. mesto veterani strelske družine »B. Grajzer« s časom 6,20, 43 krogov.

Pokal strelske družine »Bine Grajzer« je za letos osvojila II. domača ekipa.

Ena od ekip pionirjev med tekmovanjem

Ekspanzija Skogindustrier — gradnja velike tovarne sulfatne celuloze

Konzorcij štirih norveških lesno-predelovalnih družb bo skupno gradil veliko tovarno sulfatne celuloze na jugovzhodu Norveške (Tofte). Proizvodnja nove tovarne bo letno dosegla 200.000 ton do 250.000 ton celuloze, za kar bo potrebnih 1 milij. m³ lesa. Gradnja nove tovarne bo veljala 450 milij. nkr., tovarna pa bo začela obratovati v letu 1978. Zaposlovala bo 450 do 500 oseb in bo nadomestila 7 manjših celulozih tovarn na tem področju, ki ne odgovarja novi zakonodaji glede onesnaženja okolja.

(Vir: Financial Times 26471, 23. 9. 1974.)

NAŠE DELO

Glasilo delovnih kolektivov Združenih papirnic Ljubljana in Papirnice Količevo — Izdajata ga delavska sveta — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Robida — Uredniški odbor: Milan Deisinger, Milan Korošec, Jože Marolt, Ljubo Milič, Tone Novak, inž. Danilo Škerbinek — Tehnični urednik Danilo Domajnko (Delavska enotnost) — Tiska tiskarna Tone Tomšič v Ljubljani

Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 z dne 23. 1. 1974 šteje ta publikacija med proizvode iz 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

Papirnica Količevo

V mesecu avgustu so se zaposlili:

Juras Ivan, vnašalec v Hy Stojkovič Džorđe, snemalac lepenke
Osolnik Miran, delavec v proizvodnji
Mav Branko, električar
Andrejka Marko, delavec v proizvodnji
Krušnik Janez, delavec v proizvodnji
Vuk Mato, delavec na transportu
Peterka Branko, delavec v proizvodnji
Birk Miroslav, delavec v dodelavi
Ajvazi Šaqir, delavec v proizvodnji
Bergant Mirko, strugar
Grilj Vojko, strojni ključavničar
Gerbec Vinko, strojni ključavničar
Hafner Rajko, vodovodni instalater
Urbas Franc, delavec v proizvodnji
Jesenšek Srečko, vajenec klepar
Jesenšek Janez, vajenec vodov. instalater
Sraj Vitomir, vajenec električar
Golob Ivan, vajenec električar
Sarc Jože, vajenec strojni ključavničar
Levec Dušan, vajenec vodov. instalater
Letnar Stane, vajenec parovodni instalater
Kotnik Janez, vajenec strojni ključavničar
Smrkolj Silvo, vajenec strojni ključavničar
Pavlič Milan, vajenec strojni ključavničar
Kerč Marjan, vajenec kovinostrugar

Odšli so:

Kaljkovič Rahman, kretničar, sporazumno
Lavrinc Jernej, pazilec sita, samovoljno
Mav Branko, vajenec električar, izučen
Krušnik Janez, delavec v proizvodnji, samovoljno
Tič Milan, strojni ključavničar, odšel v JLA
Grilj Vojko, strojni ključavničar, izučen
Gerbec Vinko, strojni ključavničar, izučen
Bergant Mirko, strugar, izučen
Pavli Mara, predelavka v dodelavi, upokojena

Poročili so se:

Mav Viktor II se je poročil s Kosirom Marjeto

Cestitamo!

Rodili so se:

Vilku Mlakarju sin Damjan
Jožetu Malu sin Mirko
Štefanu Rožiču sin Aleš
Zvonimirju Dolencu sin Anton

Cestitamo!

V mesecu septembru so se zaposlili:

Neziri Isa, delavec na lesnem prostoru
Milenkovič Ljubiša, delavec na transportu
Tasič Zoran, delavec na transportu

V mesecu septembru so odšli:

Murič Agan, delavec v dodelavi, samovoljno
Stevanovič Čedomir, delavec v brusilnici, izključen
Brinovec Ivo, skladiščnik, invalid, upokojen

Poročili so se:

Dežman Leopold z Rokavec Viktorijo
Zabnikar Valentin z Orehek Vido
Cerar Janez I z Urbanija Ivanko

Cestitamo!

Rodili so se:

Francki Jamšek hči Mojca

Cestitamo!

V mesecu oktobru so se zaposlili:

Alešević Hamdija, del. v proizvodnji
Tutič Ante, delavec v proizvodnji
Ramadani Ferat, transportni delavec
Pestotnik Anton, delavec v lesobrusilnici
Pantelič Drago, transportni delavec
Rama Xhafer, delavec v proizvodnji
Koderman Slavko delavec v proizvodnji
Klopčič Marjan, delavec v dodelavi
Flis Rudi, delavec na dvorišču
Potokar Matija, pravnik
Mihajlovič Zoran, transportni delavec

V mesecu oktobru so odšli:

Cerar Justič, predelavka, upokojena
Osolnik Miran, delavec v proizvodnji, sporazumno
Urbas Franc, delavec v proizvodnji, samovoljno
Omahna Dušan, delavec v dodelavi, umrl
Ramadani Ferat, delavec na transportu, samovoljno
Guberinič Drago, delavec v KC, samovoljno

Rodili so se:

Jožetu Rožiču sin Boris
Vinku Jerasu hči Nataša
Francu Gorta sin Samo in hči Simona

Cestitamo!

Papirnica Vevče

Oktober 1974

Pršli:

Stojanovič Vidoje, pospravljalac izmeta
Todorikovič Petko, vnašalec
Marinovič Josip, vnašalec
Zajkescovič Milan, pospravljalac izmeta
Zupančič Anton, pom. del. v kov. delavnici
Sotošek Blaž, I. pom. pap. stroja
Vrbinec Jože, vodja dodel. str.
Cenadi Stanislav, pom. vod. fondirnega str.
Kadunc Marjan, ključavničar I
Miljkovič Jovan, vnašalec
Hebar Peter, paznik pap. str.
Svetek Ivan, pleskar
Grigić Simo, pospravljalac izmeta
Mavrovič Zdravko, razkladalec surovin
Todorikovič Jon, vnašalec

Odšli:

Mihelič Drago, odšel na lastno željo
Zeneli Murat, odšel v poskusni dobi
Jager Ana, odšla na lastno željo
Kamnar Franc, umrl
Todorikovič Petko, samovoljno zapustil delo
Trepča Hetem, odšel v poskusni dobi
Mavrovič Zdravko, odšel v poskusni dobi
Meserko Bernardka, samovoljno zapustila delo

Poročili so se:

Kocjančič Marjan z Boštjančič Drago
Jakovac Anton s Strah Marinko
Škerbinek Danilo dipl. inž. s Seilnacht Ano

Cestitamo!

Rodili so se:

Petru Stancarju in Marinki hči Petra
Iliji Manču sin Beno
Safetu Jašaragiću hči Samira

Cestitamo!

Križanka za Dan republike

	planinsko društvo	etiopski knez	simfon. bajka R. Korzakova	Letabo	mesto na jugu BiH	strupen bosni plin	sova, skovir	narod. banka	slov. pisateljica (romana Prosenj)	franc. modni kreator	plo - skanje	sladka mitol. pijača
	več povezanih besed							del telesa črte ločnice				
	angl. plošč. mera tresenje, nihanje						fr. revolucionar tiskar. črka					
	ovlažilev reka v Pakistanu								Makar - ska			
	naš otok azi. ime za športa									plosk. mera moško ime		
egiptovski bog		sprejet vključen v kmečko delo	Lersti. Kove pesmi za mladizo	predsednik ZDA				hodec				konjski tek
tkanina za pooblago	evr. reka (Elbe)			predst. Asirije				Corps consulaire				
šaljivec burkač			renij						ukana vel. tt. reka			
klepetulje, pote - pinke						žlan. zelene brator - ščize			skoba, klamja, mlitnica, cvikamija			
koz - njene						alu - minij	nere snica	vari - anta	predlog mer - jasec	fran. tajna armada		
krad - ljivci			Ivo Daneu zdravil - tev			kontinent						
vključenje, vdelava vstavi - tev	ital. kamion	nočno zabavišče				prebi - valec kraja pri ljubljani						
svod, oblok			sejem ž. ime (Novy)					urna tolaž - nik				
glavno mesto File - pivov				sol. plj. kislize mesto v Turčiji				stala odva - jalno sredstvo				
dor. Kihotov koraj, kljuse						opisi, tolmačenja						
sestavil Ivo Sone	vložek, temelj srelišče vrtanja	temelj prebival - ka glav. m. BiH				tip ženskih srednjih šal največ - je jezero v Južni Ameriki (6900km ²)	španski šahist	berci	trži - šče			
svinjski jarež												
črn. prah, ostarek gorenja			veznik Ivo Jan			dlačice nad očmi monar - hov na mestniak cerij						
indijski denar	Marija											
čaranje skrivno - stničar				cesar Zora Tomić				krajnod Vipavo sodišče		opro - ščenje		
mesteca v Ari - zoni (ZDA)			nadglavišče, vrh m. ime (Miklavž)					volt - camper peru - nika		inozemka prema - molib - zi, pa der		
resnob - nost						Ljublj. gost. lokal zbi - ralec curj	ime našega svet. sij			elegant. ste naseje v slav. garicah (origiz.) m. ime (kernik)		morska riba Edvard Kardelj
starogr. pristan. v Beo - ciji				španska mesto blizu Seville								
mesto v hr - vatskem Medji - murju	protak - tinij					bogast - vo, obi - lica				jezero v Kore - liji blizu finske		
vrsta prejice						pionir - slo. le - taigiva (Edvard) PSICEK				pika, poljski pridelek		Risa/ V. J.
Ančka			Japonska (orig.) erbij grška črka					finsko jezero				
oziralni prislov				ž. ime (klara)								
tovarna v Celju (selotejp)				povr - šina								

